

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Csp/261/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119435654
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119435654.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, v konaní zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: B. Q., C.. XX. XX. XXXX, D. S. B. XXXX/X, S. S., o zaplatenie 1 289,57 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 25. 11. 2019, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 289,57 Eur spolu s úrokmi vo výške 30,00 % ročne zo sumy 1 097,49 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 289,57 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30. 06. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so žalobcom (nástupnícka spoločnosť), t.j. žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 01. 02. 2016 uzavrel Cetelem ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,00 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby Cetelem poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu Cetelem poskytol prvé čerpanie úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanému vydal kreditnú kartu na jeho meno a poskytol mu dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1 106,30 Eur tak, že sumu 1 100,00 Eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a financovaním na svoj účet a sumu 6,30 Eur

predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, Cetelemu uhradil len sumu vo výške 55,00 Eur a na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 16. 12. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu (bod 7.1. psím. a) úverovej zmluvy). Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1 289,57 Eur (1 097,49 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 177,68 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 14,40 Eur z titulu dlžného poistného z úveru;). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 30,00 % ročne zo sumy 1 097,49 Eur od 17. 12. 2016 do zaplattenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 289,57 Eur od 17. 12. 2016 do zaplattenia.

2. K návrhu pripojil žalobca listinné dôkazy, a to preklad výpisu z obchodného registra žalobcu (č. I. 4 súdneho spisu), výpis z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu (č. I. 11 súdneho spisu), zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (č. I. 17 súdneho spisu), výpis z úverového účtu žalovaného (č. I. 20 rub súdneho spisu), potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 08. 10. 2019 (č. I. 21 súdneho spisu), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 29. 12. 2016 (č. I. 21 rub súdneho spisu) spolu s doručenkou (č. I. 22 súdneho spisu).

3. Žaloba spolu s prílohami, poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a uznesením tunajšieho súdu č. k. 18Csp/261/2019-49 zo dňa 07. 02. 2020, ktorým súd žalovaného podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia predmetného uznesenia písomne vyjadril k pripojenej žalobe a ak uplatnený nárok neuznáva, aby uviedol vo svojom písomnom vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 13. 02. 2020.

4. V ustanovení § 151 ods. 1 CSP je zakotvená právna domnienka, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, t. j. ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila, resp. ak ju síce poprela, avšak neúčinne. V danom prípade sa žalovaný k žalobe vôbec nevyjadril, ani nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany, t.j. skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, nepoprel.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, špecifikovanými v bode 2. tohto rozhodnutia, pričom z uvedených listín ako aj z obsahu celého spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci.

6. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 01. 02. 2016 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 264237960669974, na základe ktorej poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky schváleného úverového rámca za podmienok dohodnutých v zmluve s tým, že prvé čerpanie revolvingového úveru je viazané na nákup tovaru alebo služby a žalovaný sa ako dlžník zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Podľa bodu 1.1 zmluvy výška úverového rámca je 5 000,00 Eur, aktuálna výška úverového rámca je 1 100,00 Eur, výška úrokovej sadzby je fixná 30,00 % ročne, RPMN je 34,50 %, odplata je 30,00 %, výška mesačnej splátky je min. 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur, splatnosť 1. mesačnej splátky je 10. deň v mesiaci, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, splatnosť mesačnej splátky je 10. deň v mesiaci, cena tovaru - Samsung 08730867 je 799,00 Eur, bez priamej platby predajcovi. Poplatok za správu revolvingového úveru bol dohodnutý podľa sadzobníka poplatkov. Zároveň bol zvolený základný súbor poistenia s poplatkom za poistenie 3,33 %. Podľa bodu 1.1 zmluvy dodatočnými predpokladmi pre výpočet RPMN sú: výška čerpania revolvingového úveru 1 100,00 Eur, výška mesačnej splátky 107,24 Eur, poplatok za správu revolvingového úveru 0,00 Eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach s tým, že pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného z dôvodu, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Celková čiastka k zaplatteniu tak predstavuje 1 286,88 Eur. V zmysle bodu 2.1 zmluvy je zmluva uzavretá na dobu neurčitú. V zmysle

bodou 3.1 prvá veta zmluvy dlžník je oprávnený úver čerpať formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú kreditnú kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určených žalovaným, alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Podľa bodu 4.3 zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať úver formou pravidelných mesačných dohodnutých splátok. Z výpisu z úverového účtu žalovaného, z ktorého sú zrejmé dátumy splatnosti a výška predpísaných splátok a pohyby na úverovom účte, vyplýva, že žalovaný svoj záväzok riadne a včas neplnil a žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi uhradil dňa 26. 04. 2016 len sumu 55,00 Eur. Z výpisu z úverového účtu žalovaného ako aj z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov, registrovaných na úverovom prípade, zo dňa 08. 10. 2019 ďalej vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému dňa 09. 02. 2016 úver v sume 799,00 Eur, pričom tieto peňažné prostriedky boli v súlade s bodom 1.5 zmluva poskytnuté predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar, a dňa 22. 02. 2016 úver v sume 301,00 Eur, a to v prospech účtu (resp. na adresu) žalovaného.

7. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 29. 12. 2016, doručeným žalovanému podľa doručky dňa 02. 01. 2017, žalobca oznámil žalovanému, že vzhľadom k tomu, že nesplácal úver riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy s tým, že ku dňu 16. 12. 2016 sa stal jeho záväzok splatný v celom rozsahu. Žalobca zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 1 289,57 Eur, zloženej z úverovej istiny vo výške 1 097,49 Eur a z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 192,08 Eur do 14 dní od doručenia oznámenia.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, účinného od 05. 12. 2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

12. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie, účinného od 05. 12. 2018, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

22. Podľa § 156 CSP konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

23. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 01. 02. 2016 s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 264237960669974. Z právneho hľadiska ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovanému, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako spotrebiteľovi, finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach, pričom na tento právny vzťah je okrem zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné podporne aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

24. V konaní rovnako nebolo sporné, že žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca (5 000,00 Eur) peňažné prostriedky v celkovej výške 1 100,00 Eur, ktoré mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach, so splatnosťou k 10. dňu v mesiaci, s tým, že splatnosť 1. mesačnej splátky bola 10. deň v mesiaci, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru.

25. V konaní ďalej nebolo sporné, že žalovaný neuhrádzal úver v súlade so zmluvou riadne a včas, a to ani napriek predchádzajúcim opakovaným výzvam na úhradu, keď následne žalobca podľa bodu 7.1 písm. a) zmluvy o úvere oznámením zo dňa 29. 12. 2016, doručeným žalovanému dňa 02. 01. 2017, vyhlásil mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru ku dňu 16. 12. 2016.

26. Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci ide o záväzkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd aplikujúci ust. § 54a v spojení s § 879v Občianskeho zákonníka sa zaoberal otázkou, či uplatnené právo žalobcu nie je premlčané, keďže účelom novely Občianskeho zákonníka (zákonom č. 340/2018

Z. z.) bolo, aby sa subjektívne majetkové práva zo spotrebiteľskej zmluvy po uplynutí premlčacej doby dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov, z povahy ktorých vyplýva, že ich nemožno vymáhať. Preto súd musí prihliadať na premlčanie uplatňovanej pohľadávky ex offio, keď s poukazom na § 54a druhá veta Občianskeho zákonníka zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel (pozri napr. aj bod 8.6 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11CoCsp/12/2020 zo dňa 21. 05. 2020). Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na dôvodovú správu k § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej „... po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo.. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.“

27. Podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade je teda ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Preto, ak z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala, a z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou, vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby, je zřejmé, že prednosť má úprava druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18. 10. 2018).

28. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na závery zo zasadnutia Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. 03. 2019, v zmysle ktorých zákon (§ 103 Občianskeho zákonníka) stanovuje, kedy v prípade plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia lehota jednotlivých splátok. Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne, a to odo dňa ich zročnosti, teda odo dňa zročnosti jednotlivkej splátky. Pre prípad, že si veriteľ dojednal so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu (úveru) v súlade so zákonom (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), teda tzv. stratu výhody splátok, potom premlčacia doba vo vzťahu k celému dlhu začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok, ale môže tak urobiť najskôr po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Ak došlo zo strany dodávateľa k využitiu práva na zosplatnenie platne, v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 OZ začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala). K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd Trenčín v rozsudku sp. zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18. 01. 2018, keď v bode 8. odôvodnenia konštatoval, že „je zřejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej

doby nedôjde k znemožneniu resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrte roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde.“ Právny záver o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru plynie už od zročnosti prvej nezaplatenej splátky vyplýva aj z ďalších súdnych rozhodnutí (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/67/2019 zo dňa 26. 09. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13. 09. 2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23. 10. 2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27. 02. 2018, a pod.)

29. V posudzovanej veci za súčasného dodržania ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že najneskoršou neuhradenou splátkou, ktorú mohol pôvodný veriteľ použiť ako relevantný dôvod na postup podľa bodu 7.1 písm. a) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bola splátka úveru splatná dňa 10. 09. 2016, keďže od jej splatnosti do 16. 12. 2016 uplynuli viac ako 3 mesiace.

30. V nadväznosti na uvedené potom trojročná premlčacia doba celého zosplatneného dlhu podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 10. 09. 2016 (t.j. od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie) a uplynula najneskôr dňa 10. 09. 2019.

31. Keďže v prejednávanej veci žalobca podal žalobu na súd dňa 25. 11. 2019, urobil tak s poukazom na vyššie uvedené až po uplynutí trojročnej premlčacej doby celého úveru, keď premlčané sú aj jednotlivé splátky, ktoré boli splatné pred splátkou, pre neuhradenie ktorej veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, nakoľko premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka). Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Premlčanie istiny malo za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania a na poplatky, keďže tieto nie sú samostatnými právami, ktorým by plynula samostatná premlčacia doba, ale v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky a znášajú tak osud hlavnej pohľadávky, a preto sa premlčujú spolu s hlavnou pohľadávkou. Ak teda dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového právneho vzťahu, nemôže sa takýto právny následok uplynutia času nevzťahovať na vedľajší (akcesorický) záväzok.

32. Keďže súd zamietol žalobu z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej doby celého úveru, súd už z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania neskúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia by znamenala, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní mal žalovaný úspech v celom rozsahu, preto mu vznikol aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanému doteraz preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal (súd v tomto smere odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016). Súd zároveň pre úplnosť uvádza, že o výške trov konania žalovaného nebude už rozhodovať samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolyvanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolyvanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolyvanie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.